

Onthouden voor later.

Ik had stiekum geróókt en het ergste was, ik had een gaspenning gepikt, dat was de waarde van drie cent en daarvoor kreeg men toen, vijf sigaretten.

Het was met voorbedachte raadde, want gemeen als ik was had ik ook nog wat koffiebonen meegenomen, want daar gaat de reuk van het roken weg, had ik eens gehoord.

Het was geen prettige Woensdagmiddag, de jongens waar ik mee omging daar had ik niets aan, Jantje v/d Sluis en Kees de Bruin moesten voetballen, Daan Dekker was te maf om mee te gaan, die durfde niks, hij was enig kind en had geen vader meer, zijn moeder was werkvrouw op het politieburo, maar hij had het wel achter zijn ellebogen.

Gijs Schouten moest op zijn zusje passen en trouwens die kreeg te veel slaag als die wat gedaan had en hij mocht toch niet met mij spelen omdat ik een schoffie was, moest je hem eens meemaken.

Ik heb wel eens gehoord van mijn moeder als ze met de thee visite in de voorkamer zat te praten eigenlijk roddelen, maar dat zeg je niet van je eigen moeder, dan werd er gefluisterd over Gijs zijn moeder, maar ik hoorde het toch. De een wist het beter dan de ander, toen begreep ik het maar half, maar ik wist wel dat fatsoenlijke vrouwen zo iets niet doen.

Zo was ik dus de hele Woensdagmiddag alleen, met vijf sigaretten, Niemand aan wie kon laten zien dat ik al in kon halen en door mijn neus roken en ik moest ze alle vijf alleen oproken, want ik wist niet waar ik ze moest laten en mijn broers merkten alles, want als je thuis kwam en ineens doorliep naar de zolder, wist men dat je iets te verbergen had en een van de vier wist het altijd wel te vinden, al was het nog zo geheim en dan was of deeltjes of ik zeg het tegen moeder.

Toen het ongeveer tijd was dat ik naar huis moest begon ik mijn verhaal te maken.

Als ik straks thuis kom, dan vraagt ze, ze, dat was mijn moeder waar ben je geweest, ik zeg, oh gespeeld met jongens.

Waar heb je dan gespeeld, zou ze vragen.

Nou eh, zo maar, krijgertje enneeee verstoppertje.

Heb je ook gevoetbald.

Neen ik heb mijn schoolschoenen aan, dat mag toch niet, dat zou een goeie beurt zijn.

En zo maakte ik mijn hele verhaal, zij vraagt dit en ik zeg dat, Ik repeteerde het zo goed mogelijk, tot ik thuis was.

Maar o wee, waar ik niet aan gedacht had, aan de tijd, ik was te vroeg en ik was nog schoon, mijn haar netjes gekant, ik zag er uit als een net jongetje.

En dat was mijn fout, ik kwam binnen en zei netjes dag, ik ben er weer.

Moeder zei, zooo, ben je er weer en toen zij mij zag viel ze uit, wat is er met jou aande hand, vertel maar eens vlug wat je hebt uitgehaald, waar heb je gezeten.

Mijn hele verhaal viel in duigen en ik viel door de mand, en mocht de hele week niet buiten spelen.

Was ik gewoon, zoals altijd, vuil naar huis gekomen, had moeder net zoals altijd gezegd, zo is me lekkertje er weer, en was er niets aande hand geweest.

Maar ja, ik was pas negen jaar en aldoende leert men.